

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מימרא	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יחיב רבי יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דר"ג ויחיב וקאמר:	וליייתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, ואי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תהוי תמורה.						ז			◊	פא.
א"ל: [רב נחמן]	עני מרי, ארבעין בכתפיה וכשר?						!			◊	פא.
רב עולא בר אבא חלש, על לגביה אבוי ורבנן, ויחיב וקא אמרי:	אם איתא לדר' יוחנן						ז			◊	פא.
דאמר: [רבי יוחנן]	חוץ לחומת העזרה קדוש						■ ז			◊	פא.
	לייתי לחם ולותבה חוץ לחומת העזרה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה, ואי לא - ליפוק לחולין						ז			◊	פא.
[רב עולא בר אבא]	משום דאיכא ארבע להניף, היכי ליעביד? לנפינהו אבראי - (ויקרא ז') לפני ה' כתיב, גוואי - קא מעייל חולין לעזרה, הלכך לא אפשר.						!			◊	פא.
מתקיף לה רב שישא בריה דרב אדי:	אם איתא לדחוקיה						ז			◊	פא.
דאמר: [חזקיה]	קדשו ארבעים מתוך שמונים						■ ז			◊	פא.
	לייתי בהמה ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תהוי תודה והא שמונים דתרווייהו, אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה וליקדשו להו ארבעים מתוך שמונים						ז			◊	פא.
	משום דקא ממעט באכילה דארבעה.						!			◊	פא.
אמר ליה רב אשי לרב כהנא:	אם איתא לדרבי יוחנן						ז			◊	פא.
דאמר: [רבי יוחנן]	הפריש חטאת מעוברת וילדה - רצה בה מתכפר, רצה בוולדה מתכפר						■ ז			◊	פא.
	לייתי בהמה מעוברת וימתין לה עד שתלד ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא וולדה תודה היא והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תודה היא והא שמונים דתרווייהו הוא והאי ליהוי מותר דתודה.						ז			◊	פא.
אמר ליה: [רב כהנא]	מאן לימא לן דאמר רבי יוחנן: אם שיירו משוייר? דלמא אם שיירו אינו משוייר, והיינו טעמא דרבי יוחנן, דאמר: אדם מתכפר בשבח הקדש.						!			◊	פא.
רבינא איקלע לדמהוריא, אמר ליה רב דימי בריה דרב הונא מדמהוריא לרבינא:	וליייתי בהמה ולימא: הרי עלי, ולייתי בהמה אחריתי ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הני תרתי תודות והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - והא דאמרי עלי נמי ליהוי תודה, והא שמונים דתרווייהו ואידך תהוי לאחריות						ז			◊	פא.
אמר ליה: [רבינא]	התורה אמרה: (קהלת ה') טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם, ואת אמרת: ליקום וליגדור בתחילה.						!			◊	פא.
■	האומר הרי עלי תודה - יביא היא ולחמה מן החולין										מ
■	תודה עלי מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין										פא:
■	תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא										פא:
■	תודה היא ולחמה מן המעשר - יביא.										פא:
■	ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממונות מעשר שני.										פא:
■	האומר הרי עלי לחמי תודה - מביא תודה ולחמה מאי טעמא? מידע ידע האי גברא דלחם בלא תודה לא איקריב, והאי תודה ולחמה קאמר, והאי דקאמר לחמי תודה, סוף מילתא נקט.	רב הונא:								◊	פא:
■	תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא כמה שנדר	תנן:					■ ז			◊	פא:
	ואמאי? כיון דאמר לחמה מן החולין, יביא היא ולחמה מן החולין						ז				פא:
	שאני התם, דכיון דאמר תודה מן המעשר, נעשה כאומר הרי עלי לחם לפטור תודתו של פלוני.						!			◊	פא:
	אי הכי, רישא דקתני:						ז				פא:
	תודה מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין	[רישא]					■ ז			◊	פא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הכא נמי נעשה כאומר הרי עלי תודה לפטור לחמו של פלוני									ז						פא:
הכי השתא, בשלמא לחם למיפטר תודה אתי, תודה למיפטר לחם מי אתיא?									!					◇	פא:
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבח בלא נסכים - כופין אותו ומביא תודה ולחמה, זבח ונסכים	ת"ש:										■	ז		◇	פא:
טעמא דאמר תודה, אבל לא אמר תודה - לא												ז			פא:
ה"ה אע"ג דלא אמר תודה, ואידי דקא בעי למיתנא זבח בלא נסכים, דלא מתני ליה נסכים בלא זבח, תנא נמי תודה.													!	◇	פא:
אמאי? נדר ופתחו עמו הוץ													ז	◇	פא:
הא מני? בית שמאי היא	חזקיה:												!	◇	פא:
תפוס לשון הראשון	דאמרי: [בית שמאי]									■	!			◇	פא:
הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה - ב"ש אומרים: נזיר	דתנן: [בית שמאי]									◆	■	■	!		פא:
אינו נזיר.	בית הלל:									◆	■	■	!		פא:
אפילו תימא בית הלל, באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא הייתי נודר כך אלא כך, ומאי כופין? דקא בעי הדר ביה.	רבי יוחנן:												!	◇	פא:
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבח בלא נסכים, ואמר לו: הבא תודה ולחמה וזבח ונסכים, ואומר: אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר, כופין אותו ואומר לו: (דברים י"ב) שמור ושמעת	תא שמע:											■	ז	◇	פא:
בשלמא לחזקיה ניהא ליה, אלא לר' יוחנן קשיא													ז		פא:
הא ודאי ב"ש היא.	אמר לך ר' יוחנן:												!	◇	פא:
מאי שמור ושמעת?													^		פא:
שמור - הבא תודה, ושמעת - הבא לחמה.	אביי:												!	◇	פא:
שמור - הבא תודה ולחמה, ושמעת - שלא תהא רגיל לעשות כן.	רבא:												!	◇	פא:
היא ולחמה מן המעשר - יביא.														■	פא:
יביא, לא סגי דלא מייתי?														ז	פא:
רצה מביא, לא רצה לא יביא.	רב נחמן ורב חסדא:													!	פא:
ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממעות מעשר שני.														■	פא:
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלוקחות ממעות מעשר שני יביא.	רב נחמן ורב חסדא דאמרי תרויהו:													■	פא:
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלוקחות במעות מעשר שני יביא.	יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי זירא ויתיב וקאמר:													■	פא:
רבי, אתה אומר כן? אני אומר: אפי' מחיטין הלוקחות במעות מעשר שני לא יביא, ואימא טעמא דידך ואימא טעמא דידך.	א"ל: [רבי זירא]													■	פא:
אימא טעמא דידך, תודה מהיכא קא ילפת לה? משלמים, ושלמים שם שם ממעשר, ומינה, מה שלמים אין גופן מעשר, אף תודה נמי אין גופה מעשר, והני חיטי הלוקחות במעות מעשר שני נמי אין גופן מעשר.														■	פא: